

„Nekem nincsen két szövegem, egy a kezdők, és egy másik a haladók számára. Amikor tizenévesekkel kezdtem el foglalkozni, akkor megtanultam, hogy minden körülmények között tudásom legjavát kell nyújtanom, és csakis azt szabad mondanom, ami a szívemből jön.”

„Jézus úgy gondolta, hogy amit Ő mond, az elérhető. Mert nem lehet belemenni egy életpályába eleve sikertelenségtudattal. Reménytelenül nem lehet barátkozni kezdeni népének tizenéveseivel, és meggyőzni őket arról, hogy most valami egészen nagyszerű vállalkozásba fognak. Csak a siker reményében lehet elindulni. ... Nem volt semmi kétségem nekem sem a '40-es években afelől, hogy amit csinálok, az jó esetben is börtönben fog végződni, mégis tele voltam reménnyel, hogy ez az egyetlen lehetséges út. Egyetlen egyházunk számára, nemzetünk számára, az emberiség számára, ez a páratlan és isteni koncepció, melyet Jézus képviselt, és amiről úgy gondoltam, s ma is úgy gondolom, hogy eltanultam Tőle.”

Nem volt
semmi kétségem

„Mélyen meg vagyok győződve róla, hogy az Isten Országáé csinálható lenne, csak nem akad rá vállalkozó. ... mert az ember magyar piarista nyelven szólva gyarlandó. Mindenki tudja, hogy mit kell csinálni, de nincsen rá elég erőnk. ... Az Isten sikeres lehet, Jézus sikeres lehet, a Bokor sikeres lehet. Mégpedig úgy, hogy én is jó kisfiú vagyok, és még mellékesen a hatmilliárd is az.”

„Tehát „kétszerkettőnégy”, hogy mi a szeretet: ne akarjak különbet magamnak, mint ami neked jó! ... Jézus azt mondta, hogy akkor lesz rend, amikor mindenki megkapja az egy dénárt. Valamennyi embernek csak egy hasa és egy gyomra van, senkinek se jár több. A második pár cipőmet akkor szerezhetem meg, ha a többi milliárdnyi embernek mindnek megvan már a maga egy pár cipője.”

„Nem tudom kitalálni, hogy mit kell tenniük azoknak, akik a következő évtizedekben élnek. Nem hiszek abban, hogy az Istenre figyelő emberek ellehetetlenülnek. Aki átveszi azokat az igényeket, amelyeket a tőkés társaságok propagandagépezete nevel belénk, az együtt pusztul velük. Aki a birka tejéből, gyapjából egy vályogházban is meg tud élni, az nem pusztul el velük együtt. ... És nem tudok válaszolni arra, hogy tőkés társaságok diktálta körülmények között ez hogyan valósítható meg. Aki ragaszkodik a maga belső hangjához, az majd megtalálja a választ. Nem nekem kell kitalálnom.”

Akkor lesz rend, amikor mindenki megkapja az egy dénárt

„Azt szeretném, hogy az ötezer vallás mindegyike – megbecsülve saját hagyományában azt, ami megbecsülésre méltó – fölszabadítaná a vallásához tartozó hívőket, hogy gondolkodjanak csak bátran arról, hogy milyen az Isten, mit csinál az Isten, mit akar velünk, és hogyan akarja velünk azt, amit akar. ... Így az összes vallások létrehoznák a nagy ökumenét, mert mindegyik azt mondaná, hogy nem szabad a másiktól tenned azt, amit nem kívánsz magadnak.”

„Háromfajta emberbe vetem a reményemet. Az egyik a *teista*, aki azt vallja, hogy van Isten, a másik az *ateista*, aki azt gondolja, hogy nincs Isten, és a harmadik a *panteista*, aki azt gondolja, hogy ez az asztal, meg fotel, meg te is és én is istenek vagyunk. ... Azt mondom csak, hogy legyenek a hagyományaid szentek, de légy szíves válaszolni arra, hogy azt, amit ez a názareti Jézus megfogalmazott, a szívedben magadénak tudod-e vallani?”

Vasmisés áldás (2008. január 5.)

*Áldjon meg az Isten, az örök Szeretet,
világíts fényével testvéreid között,
hogy arcod fényéről Reá ismerjenek!*

Az emléklap Bulányi György írásai mellett Czene Gábor (*Népszabadság*) és Kovács László (*Érted vagyok*) interjúinak, valamint Fejér Zoltán fotójának felhasználásával készült.